

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jerzy Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski

SSN Andrzej Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania L. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 4 kwietnia 2005 r.,

zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 27 października 2004 r., sygn. akt III AUa .../03,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. postanowieniem z 27 października 2004 r., sygn. akt III AUa/03 odrzucił kasację L. W. od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z 1 lipca 2004 r., sygn. akt. III AUa .../03 z tego względu, iż przedmiotowa kasacja nie spełniała wymogu przytoczenia podstaw kasacyjnych, jak i przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji, przewidzianego w art. 393³ § 1 pkt 3 KPC. Ponadto powołując się na naruszenie przepisów procedury, nie wskazano konkretnego przepisu, który miałby zostać naruszony w przedmiotowej sprawie.

W zażaleniu na powyższe postanowienie wnioskodawczyni zaskarżyła je w całości i wniosła o jego uchylenie oraz o nadanie biegu kasacji. Ponadto podniosła, że żaden przepis prawa nie zobowiązuje skarżącego do rozwijania podstawy kasacyjnej, w której zarzuca się obrazę prawa procesowego. Nadto w sprawie po zamknięciu przewodu w I instancji wystąpiły nowe okoliczności, które nakazywały znieść postępowanie w I instancji i całą sprawę przekazać do rozpoznania ZUS, a nie wyrokować w II instancji. Wobec powyższego skarżone wyroki rażąco naruszają prawo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wstępne badanie kasacji odbywa się przed jej rozpoznaniem, a więc przed podjęciem oceny, czy przytoczone w kasacji podstawy są usprawiedliwione (art. 393¹¹ - art. 393¹³ k.p.c.), należy więc dojść do wniosku, iż kasacja musi zawierać argumenty strony skarżącej, które - jej zdaniem - uzasadniają przyjęcie kasacji do rozpoznania. Bez tych argumentów, nawiązujących wprost do treści art. 393 k.p.c. kasacja byłaby środkiem odwoławczym niezupełnym, a selekcja wnoszonych kasacji, dokonywana przez Sąd drugiej instancji - nazbyt dowolna. Należy jeszcze zwrócić uwagę, że nowelizując art. 393³ k.p.c., ustawodawca nie tylko postawił kasacji nowe, dodatkowe wymaganie konstrukcyjne, ale także zmienił językową i logiczną strukturę tego przepisu. Dzieląc go na dwa paragrafy wyraźnie rozgraniczył wymagania konstrukcyjne kasacji, których spełnienie sprawia, że podejmowana przez stronę czynność procesowa nosi cechy kasacji (jest kasacją), od wymagań stawianych kasacji jako pismu procesowemu. Taka metoda konstruowania środków prawnych jest zresztą charakterystyczna dla wszystkich, znanych kodeksowi postępowania cywilnego, środków odwoławczych (apelacji - art. 368, i zażalenia - art. 394 § 3). Została zastosowana także w odniesieniu do kasacji (art. 393³ w poprzednim brzmieniu), z tym że obecnie prawodawca doprowadził do jednoznacznego wyodrębnienia i określenia w § 1 tych wymagań kasacji, które doktryna określa mianem jej "cech istotnych (kreatywnych)" (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2000 r. II CKN 1385/00 – OSNC 2001 nr 3 poz. 51).

Przepis art. 393⁵ KPC reguluje postępowanie wstępne (przygotowawcze) przed sądem II instancji, do którego powinna zostać wniesiona skarga kasacyjna. Sąd ten bada nie tylko, czy kasacja w konkretnym wypadku jest dopuszczalna, ale też, czy zachowany został termin do jej wniesienia oraz czy skarga zawiera w ogóle wymienienie podstaw kasacji i ich uzasadnienie, a także zarzuty co do naruszenia prawa materialnego lub procesowego, nie bada jednak samej treści tych zarzutów.

Powołanie się w kasacji na podstawę wymienioną w art. 393¹ pkt 2 K.p.c., pociąga za sobą obowiązek przytoczenia konkretnych przepisów procesowych, które uległy według skarżącego naruszeniu, co z kolei miało wpływ na wynik sprawy. Niedopełnienie tego obowiązku powoduje, że nie można uznać by podstawa kasacyjna z zakresu art. 393¹ pkt 2 K.p.c. została wskazana.

W przedmiotowej kasacji nie zostały także wskazane okoliczności uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania o jakich mowa w art. 393³ § 1 pkt 3 K.p.c.

W uzasadnieniu postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2001 r. III CZ 36/01 (OSNC 2002 nr 2 poz. 22) sformułowano prawidłowy pogląd, że „stawiane kasacji wysokie wymagania profesjonalne (por. art. 393² k.p.c.) są wystarczającym oparciem dla tezy, że okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji powinny być, podobnie jak pozostałe elementy przewidziane w art. 393³ § 1 k.p.c., przedstawione w wydzielonej części kasacji, jako odrębny typograficznie element pisma procesowego, obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, a także wniosku o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany. Kasacja powinna być zatem tak skonstruowana i zredagowana, aby zarówno przeciwnik procesowy, jak i Sąd, nie musiał poszukiwać w wywodzie kasacyjnym, a tym bardziej domyślać się wszystkich jej elementów. Wymaganie przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (art. 393-3 § 1 pkt 3 KPC) nie jest więc spełnione, jeżeli skarżący wyraźnie ich nie przytacza, choćby dało się je wywieść z uzasadnienia kasacji. Pogląd ten był wielokrotnie potwierdzany przez Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 9 sierpnia 2001r., I PZ 45/01 publ. OSNAPIUS 2003 nr 15, poz. 359.

Biorąc powyższe pod rozwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.